

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 7Co/61/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118210127  
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118210127.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcu: J. Š., X.. XX.XX.XXXX, L.Ý. Y. J., X. N.. Z.. X. Č.. XXXX/X, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, na ul. Sov. hrdinov č. 163/66, proti žalovanému: J. L., a.s., so sídlom v L., na G. nábreží č. 4, IČO: 31 340 890, právne zastúpenému AK Antol, s.r.o., so sídlom v Pezinku, na ul. Hviezdoslavovej č. 546/14, IČO: 47 257 024, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 98,17 eur, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 21.01.2019 č.k. 29Csp 6/2018 -62 takto

### rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 98,17 eur s 5 % -ným úrokom z omeškania ročne od 12.10.2018 do zaplatenia. Ďalej určil, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o úvere z 03.01.2014 v Obchodných podmienkach v článku 5. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie - bod 5.6. v znení: „Platby od klienta sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: (1) poplatky podľa Sadzovníka poplatkov (2) úrok z omeškania (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru“ a zmluvná podmienka uvedená v zmluve o úvere z 03.01.2014 v Obchodných podmienkach v článku 6. Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie ZoÚ-bod 6.4. v znení: „V prípade ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2. OP, Poštovka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou Úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení o úrokových sadzbách, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku klienta voči Poštovke“, sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobca ako spotrebiteľ uzatvoril so žalovaným dňa 03.01.2014 zmluvu o poskytnutí úveru, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 550 eur s uvedením výšky mesačnej splátky vrátane poisťného 19,62 eur, dátumu prvej splátky 25.02.2014, termínov splatnosti ďalších splátok vždy k 25. dňu v mesiaci, termínu konečnej splatnosti úveru 25.01.2020, počtu splátok 72, úrokovej sadzby 29,50 %, RPMN 33,80 %, priemernej hodnoty RPMN 25,84 % a celkovej výšky nákladov 607,55 eur. Žalobca žalovanému titulom splátok úveru poukázal úhrady v celkovej výške 648,17 eur.

3. V danom prípade súd prvej inštancie sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje podstatnú náležitosť vyplývajúcu z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. s poukazom na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/2015 a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydané pod sp. zn. 3Cdo 146/2017 pod sp. zn. 4Cdo 211/2017 a pod sp. zn. 3Cdo 56/2018, zo záverov ktorých vyplýva, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej - ktorej anuitnej splátky. Ďalej sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, podľa ktorého výška úrokovej sadzby odporuje ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Výška úrokovej sadzby neprevyšuje obvyklú mieru úrokov z úverov poskytovaných komerčnými bankami v čase jej uzatvorenia, a teda nejde o zmluvné dojednanie odporujúce ust. § 39 Občianskeho zákonníka.

4. Podľa ust. § 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

5. Jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. aj uvedenie RPMN, celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť s uvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto RPMN. V prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje, podľa ust. § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

6. Za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je údaj o RPMN, pretože tento zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarca v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Je pritom nepochybné, že v zmluve spomínaný údaj chýba, napriek tomu, že je uvedená hodnota RPMN, čo však podľa cit. zák. ust. nepostačuje. Je nepochybné, že súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj dojednanie doplnkovej služby poisťenia, pričom zo zmluvy nie je možné zistiť, či do predpokladov pre výpočet RPMN boli aj zahrnuté náklady na poisťenie podľa § 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z. z. v prípade, ak uzatvorenie zmluvy o poskytnutí tejto doplnkovej služby bolo podmienkou na získanie spotrebiteľského úveru.

7. Vo veci sa nedospelo k záveru o správnosti výpočtu RPMN zo strany žalovaného, keď táto strana sporu do celkových nákladov spotrebiteľa nezahrnula aj náklady za poskytnutú doplnkovú službu.

8. V zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje údaj o všetkých predpokladoch použitých pre výpočet RPMN, a preto sa spotrebiteľský úver v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2000 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi tak vznikla iba povinnosť vrátiť žalovanému istinu poskytnutého úveru.

9. Výška bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného predstavuje sumu 98,17 eur zodpovedajúcu rozdielu celkovej výšky poskytnutých úhrad v sume 648,17 eur a sumy poskytnutých úverových prostriedkov vo výške 550 eur.

10. Na základe uvedeného prvoinštančný súd žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 98,17 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 12.10.2018 do zaplataenia vyhovel.

11. Žalobca sa ďalej domáhal určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v bode 5.6. Obchodných podmienok a v bode 6.4. Obchodných podmienok. Žaloby upravené v ust. § 137 písm. c) a písm. d) CSP nevyklučujú žalobný návrh o neprijateľnosti zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom vzťahu v zmysle ust. § 298 CSP. Zo samotného znenia ust. § 137 CSP je možné vyvodiť nepochybný záver, že obsahuje iba demonštratívny výpočet žalôb.

12. Aj zo znenia ust. § 298 CSP vyplýva, že súd môže v rozsudku v spotrebiteľskom spore aj bez návrhu určiť, že zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Uvedené zákonné ustanovenie teda umožňuje, aby sa spotrebiteľ aj v individuálnom spotrebiteľskom spore domáhal určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky bez súčasne uplatneného nároku na plnenie z neprijateľného zmluvného dojednaní.

13. Okrem iného zo samotného zák. ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva právny záujem žalobcu ako spotrebiteľa na určení neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky ktorá spôsobuje nerovnováhu v postavení účastníkov tohto konania a predmetnej spotrebiteľskej zmluvy.

14. Zmluvná podmienka uvedená v bode 6.4. Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička už bola právoplatným rozhodnutím súdu, a to konkrétne rozsudkom KS v Prešove zo dňa 28.11.2017 vydaným vo veci 2Co/2/2017 vyhlásená za neprijateľnú podmienku.

15. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná.

16. Úroky za poskytnutie úveru na rozdiel od odplaty za akúkoľvek inú odplacnú službu, či kúpu tovaru sa odlišujú tým, že plynutím času narastajú. Dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že takéto úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej alebo predčasne vyvolanej doby splatnosti a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania. Takto dochádza k obchádzaniu inštitútu iného plnenia na účely aplikácie ust. § 3a ods. 2 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Z uvedených dôvodov dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania, príp. ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru, spôsobujú značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavujú značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne vyjednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne. Niet kogentnej úpravy o úrokoch popri úrokoch z omeškania. Zákon reguluje úroky za úver bez časovej úpravy, a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je nielen v neprospech spotrebiteľa, ale vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany. Navyše sa takáto dohoda dostáva aj do rozporu s ust. § 3a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., a preto je neplatným právnym úkonom pre rozpor s ust. § 39, § 52 ods. 2 v spojení s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a súčasne neprijateľnou zmluvnou podmienkou (rozsudok KS v Prešove vydaným vo veci 6Co/190/2014, 19Co/4/2017 a 22Co/2/2017).

17. Pokiaľ ide o zmluvné dojednanie uvedené v bode 5.6. Obchodných podmienok, toto nebolo so spotrebiteľom osobitne vyjednané, je hrubo nevyvážené, pretože nerešpektuje nepochybný a oprávnený ekonomický záujem spotrebiteľa na tom, aby najskôr splatil istinu úveru, ktorá je základom pre úročenie pohľadávky, ale pripúšťa v tak závažnej otázke, akou je rozhodnutie o účele platby spotrebiteľa, ľubovôľu dodávateľa, teda jeho svojvoľné rozhodnutie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky. Vzťah sa tak v tejto otázke stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa nepredvídateľným. V prípade nezaplatenia splátok úveru môže veriteľ od zmluvy odstúpiť, prípadne úver predčasne zosplatiť, a tak udržiavať základ pre narastanie úrokov z omeškania zo stále nezaplatenej istiny splátky.

18. Najvyšší súd viacerými rozhodnutiami okrem iného rozsudkom zo dňa 28.05.2014 vydaným pod sp. zn. 8MCdo/13/2014 konštatoval, že ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Z uvedeného dôvodu banka pri započítaní čiastkových úhrad žalobcu titulom splátok úveru mala postupovať podľa ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, čo nesporne vyplýva z ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Záverom teda možno konštatovať, že uvedená zmluvná podmienka nielenže zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, pretože nerešpektuje jeho vôľu a oprávnené záujmy a umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť

jeho ekonomické záujmy, ale aj odporuje ust. § 52 ods. 2 v spojení s ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a preto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

19. S poukazom na zásadu sudcovskej koncentrácie v zmysle ust. 153 CSP sa neprihliadalo na prostriedky procesnej obrany žalovaného, vrátane hmotnoprávnej námietky, uvedené žalovaným v jeho vyjadrení, ktoré boli súčasne prednesené na pojednávaní konanom dňa 21.01.2019 z dôvodu, že tieto neboli uplatnené včas, pričom žalovaný neuviedol žiadne objektívne okolnosti, ktoré by mu bránili vyjadrenie vo veci samej súdu doručiť v lehote na základe uznesenia zo dňa 10.10.2018, prípadne v primeranej lehote po doručení predvolania na pojednávanie dňa 04.12.2018 tak, aby súd mal vytvorený dostatočný časový priestor na zabezpečenie písomného stanoviska žalobcu k uvedenému vyjadreniu so zachovaním všetkých jeho procesných práv a povinností, a to aj s poukazom na skutočnosť prevzatia právneho zastúpenia ešte dňa 01.10.2018, teda pred doručením uznesenia súdu prvej inštancie podľa ust. § 167 ods. 1, 2 CSP. Ďalším dôvodom, pre ktorý súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 153 CSP neprihliadal na vyjadrenie žalovaného, bola skutočnosť jeho doručenia krátko pred termínom nariadeného pojednávania a z dôvodu zachovania procesných práv a povinností žalobcu, by bolo nevyhnutné uvedené pojednávanie odročiť a umožniť žalobcovi v primeranej lehote zaujať stanovisko k uvedenému vyjadreniu vrátane hmotnoprávnej námietky a doplniť dokazovanie za účelom preukázania zachovania subjektívnej, ako aj objektívnej premlčacej doby. Okrem iného, ak by súčasťou žalobného návrhu neboli aj nároky uplatnené v súlade s ustanovením § 298 CSP, mal by súd prvej inštancie splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie postupom podľa ust. § 273 CSP. V spotrebiteľských sporoch sa totižto zásada sudcovskej a zákonnej koncentrácie v zmysle ust. § 296 CSP nevzťahuje len na spotrebiteľa.

20. Výrok o trovách bol odôvodnený ustanoveniami § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP.

21. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok zrušiť a žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť alebo vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Ako dôvod uviedol, že v zmluve o úvere podľa odôvodnenia rozhodnutia absentovala náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Priamo v zmluve v článku 3 sú uvedené všetky predpoklady pre výpočet RPMN a to splátka, výška splátky, počet splátok, úroková sadzba v súlade s § 19 v spojení s Prílohou č. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Nie je zjavné, z čoho súd vychádza, ak tvrdí, že tieto údaje absentujú na zmluve. V zmluve o úvere sú uvedené všetky predpoklady na výpočet RPMN.

22. Žalovaný nesúhlasí s názorom súdu ohľadne nesprávne uvedenej celkovej čiastky, ktorú má dlžník zaplatiť. Priamo z článku 3 Zmluvy o úvere vyplýva, že celkovú čiastku úveru tvorí výška úveru a výška celkových nákladov spojených s úverom. Rozsudok v časti odôvodnenia nesprávnosti výpočtu RPMN je nepreskúmateľný. Odôvodnenie rozhodnutia je vnútorne rozporné a nie je zjavné, akými výpočtami sa súd prvej inštancie zaoberal, keď skonštatoval, že RPMN je vypočítaná v nesprávnej výške.

23. Rozsudok je nesprávny nielen čo do výroku, ale aj ohľadom právneho posúdenia premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Nárok žalobcu je v celom rozsahu premlčaný z dôvodu ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Žalobca dňa 08.07.2014 predčasne splatil úver zo zmluvy o úvere a žaloba bola doručená súdu dňa 07.09.2018. Žalovaný preto trvá na vznesenej námietke premlčania uplatneného nároku, pričom námietku považuje za uplatnenú včas. Splatením záväzku zo zmluvy o úvere zanikol právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným vyplývajúci zo zmluvy o úvere. Zo zmluvy o úvere nevyplývajú pre žalobcu a žalovaného akékoľvek práva a povinnosti, a preto je určenie neprijateľnosti akejkoľvek zmluvnej podmienky právne bezvýznamné. Podľa aktuálnej právnej úpravy rozhodnutie súdu podľa § 298 ods. 1 CSP je rozhodnutím v individuálnom spore spotrebiteľa a zaväzuje výlučne žalobcu a žalovaného a nie akékoľvek iné subjekty. Rozsudok v tzv. individuálnom spotrebiteľskom spore vydaný podľa ustanovení § 290 až § 300 CSP je záväzný len pre strany konania a pre subjekty uvedené v § 228 CSP a len v prejednávanej veci, v žiadnom prípade nie je záväzný pre každého. Civilný sporový poriadok nenadväzuje na pravidlo, podľa ktorého by malo byť vyhlásenie neprijateľnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom spore záväzná aj pre dodávateľa v iných zmluvách. Ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka nie je možné vzhľadom na zmeny v súvislosti so zavedením nového procesného kódexu aplikovať na predmetný prípad, vzhľadom na skutočnosť, že

podľa právnej teórie ust. § 53a je potrebné aplikovať na výsledky abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach. Vzhľadom na splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere neexistuje akýkoľvek právny záujem na určení neprijateľnosti akýchkoľvek pohľadávok zo zmluvy o úvere. Okresný súd Prešov nemá právomoc a príslušnosť konať vo veci abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach.

24. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

25. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

26. Za správny je potrebné považovať postup súdu prvej inštancie, ak tento v súlade s ust. § 153 CSP neprihliadol na námietku premlčania vznesenú žalovaným v jeho vyjadrení k žalobe zo dňa 15.01.2019, doručeným prvoinštančnému súdu dňa 17.01.2019.

27. Civilný sporový poriadok v ust. § 153 upravuje sudcovskú koncentráciu konania. Podľa tohto ustanovenia strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

28. Za prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sa v zmysle ust. § 149 CSP považujú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Hmotnoprávna námietka je v ust. § 152 CSP definovaná ako právny úkon strany spôsobujúci zmenu, zánik, alebo oslabenie práva protistrany. Vychádzajúc z uvedeného takouto hmotnoprávnou námietkou je i námietka premlčania spôsobujúca oslabenie práva protistrany.

29. Koncentrácia konania predstavuje efektívny nástroj racionálneho a odôvodneného zrýchlenia sporového konania. Koncentrácia tvorí funkčnú a teleologickú jednotu s jedným z nosných princípov novej právnej úpravy sporového konania, a to s princípom arbitrárneho poriadku (čl. 10 CSP). Vychádza sa z názoru, že sudca so znalosťou konkrétnej veci vie najlepšie posúdiť adekvátnosť a včasnosť uplatnenia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, preto novum spočívajúce v zavedení inštitútu sudcovskej koncentrácie je podľa predkladateľa plne odôvodnené a žiaduce.

30. Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (teda najmä skutkové tvrdenia, popretia skutkových tvrdení, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom a hmotnoprávne námietky) nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú uplatnené včas aj vtedy, ak ich strana predložila ako reakciu na skutočnosti, o ktorých nevedela, ani ich nemohla predvídať a ktoré vyšli najavo až po tom, ako mala strana povinnosť označiť a predložiť skutočnosti a dôkazy.

31. Ak strana nepredložila prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, súd nemusí na ne prihliadnuť, pričom Civilný sporový poriadok demonštratívnym výpočtom uvádza, že môže ísť napr. o situáciu, ak by prihliadnutie na tieto prostriedky vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

32. Uznesením zo dňa 10.10.2018 č.k. 29Csp 6/2018 - 30 doručeným žalovanému toho istého dňa, bolo žalovanému uložené, aby v lehote 15 dní od doručenia uznesenia sa písomne k žalobe vyjadril, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Zároveň bolo žalovanému doručené poučenie o procesných

právach a povinnostiach strán sporu, obsahom ktorého bolo aj poučenie v zmysle ust. § 153 CSP. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, a preto tejto strane sporu bolo dňa 04.12.2018 doručené predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 21.01.2019. Krátko pred nariadeným pojednávaním žalovaný podaním zo dňa 15.01.2019 doručeným prvoinštančným súdu dňa 17.01.2019 sa k žalobe písomne vyjadril a zároveň v tomto vyjadrení vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Prostriedky procesnej obrany žalovaného, vrátane hmotnoprávnej námietky uvedené v jeho vyjadrení neboli uplatnené včas a žalovaný neuviedol žiadne objektívne okolnosti brániace mu doručiť vyjadrenie vo veci samej v 15-dňovej lehote uloženej mu v uznesení zo dňa 10.10.2018 č.k. 29Csp 6/2018 - 30 prípadne v primeranej lehote po doručení predvolania na pojednávanie. Ustanovenie § 167 ods. 3 CSP ukladá súdu povinnosť doručiť vyjadrenie žalovaného žalobcovi do vlastných rúk a umožniť mu vyjadriť sa k nemu v určenej lehote. Splnenie tejto povinnosti, vzhľadom na oneskorené doručenie vyjadrenia žalovaného, by si vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania, resp. vykonanie ďalších úkonov zo strany súdu. Prostriedky procesnej obrany zo strany žalovaného teda neboli predložené včas, a preto súd prvej inštancie správne postupoval, ak na takto oneskorene podané prostriedky procesnej obrany v súlade so sudcovskou koncentráciou konania neprihliadal.

33. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

34. Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je nepochybné, že v zmluve musí byť táto čiastka uvedená v číselnej podobe a nie je možné od spotrebiteľa vyžadovať, aby si túto čiastku vypočítal sám ako súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Povinnosť uvádzať celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je uložená dodávateľovi a túto svoju povinnosť nemôže prenášať na spotrebiteľa.

35. Z uzatvorenej zmluvy o úvere zo dňa 03.01.2014 (č.l. 9 spisu) vyplýva, že do výšky mesačnej splátky 19,62 eur bolo zahrnuté i poisťné. Samotný žalovaný teda do výšky mesačnej splátky započítal i splátku poisťného, ako keby išlo o doplnkovú službu súvisiacu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ktorú spotrebiteľ musel uzavrieť, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

36. V zmysle ustanovenia § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver, alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, bola definovaná v ust. § 2 ods. h) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a rozumel sa ňou súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Ak žalovaný v zmluve do výšky mesačnej splátky 19,62 eur zahrnul i poisťné, je zrejmé, že žalobca ako spotrebiteľ musel navyše uzatvoriť i zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby. Žalobcovi nič nebránilo uviesť v zmluve o úvere pri údají o výške mesačnej splátky sumu bez splátky poisťného, ak táto doplnková služba do celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom, nemala byť zahrnutá.

37. Vo vzťahu k poisteniu je potrebné ešte zdôrazniť, že žiadosť o poistenie schopnosti splácať úver je priamo obsiahnutá vo formulárovej zmluve o úvere. V tejto časti formulárovej zmluvy sa pritom nespomína možnosť spotrebiteľa odmietnuť poistenie schopnosti splácať úver. Podľa predtlačenej formulára spotrebiteľ má na výber len medzi základným súborom poistenia a komplexným súborom poistenia. Takto vopred naformulované poistenie schopnosti splácať úver nemožno hodnotiť inak ako jednu z podmienok uzatvorenia zmluvy o úvere.

38. V súvislosti s vyššie uvedeným je potrebné poukázať na ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Vychádzajúc z tohto základného výkladového pravidla, ak zo zmluvy o

úvere jednoznačne nevyplýva, že dojednané poistenie nemalo charakter doplnkovej služby, ktorú musel spotrebiteľ uzavrieť, je potrebné vychádzať z toho, že išlo o náklady na doplnkové služby, ktoré bolo potrebné zohľadniť pri celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

39. Vychádzajúc z výšky mesačnej splátky 19,62 eur vrátane poistného a počte splátok 72, celková čiastka, ktorú musel žalobca zaplatiť, predstavovala sumu 1.412,64 eur (19,62 eur x 72), z ktorej celkové náklady žalobcu ako spotrebiteľa tvorili čiastku 862,64 eur, teda sumu vyššiu v porovnaní so sumou 607,55 eur uvádzanou v zmluve o úvere. Ak žalovaný pri výpočte RPMN nezohľadnil všetky náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, bez akýchkoľvek pochybností došlo k podhodnoteniu RPMN, ktorej výpočet je závislý od správne uvedených celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Navyše, ako už bolo skôr konštatované, v zmluve o úvere nie je uvedená ani celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. S nesprávne uvedenou ročnou percentuálnou mierou nákladov v neprospech spotrebiteľa a s neuvedením celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je spojená sankcia v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v súlade s ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

40. Medzi stranami sporu bola bez akýchkoľvek pochybností uzatvorená štandardná formulárová zmluva o spotrebiteľskom úvere. Uvedené je dôvodom k tomu, aby súdnej kontrole boli podrobené aj zmluvné dojednania majúce charakter podmienok spôsobujúcich značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Pritom by nemali byť žiadne pochybnosti o tom, že spotrebiteľ je slabšou zmluvnou stranou, či už z dôvodu neinformovanosti alebo vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu už vopred naformulovanej zmluvy.

41. Základnou črtou spotrebiteľskej zmluvy je to, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva o spotrebiteľskom úvere túto charakteristiku spĺňa. Jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností zmluvné dojednania majúce charakter všeobecných obchodných podmienok, ktoré žalobca ovplyvniť nemohol, nakoľko boli už vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov.

42. Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväziť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstoja ako celok. Súdny dvor dokonca považuje ochranu spotrebiteľa podľa článku 6 Smernice za tak významnú, že sa má klásť principiálne na roveň vnútroštátnym pravidlám verejného poriadku a to v záujme vyššej kvality života.

43. Podľa ust. § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

44. Občiansky zákonník s takýmito neprijateľnými podmienkami spôsobujúcimi značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spája v ust. § 53 ods. 5 sankciu neplatnosti.

45. Keďže ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka nikdy nebolo zaradené medzi prípady relatívnej neplatnosti (§ 40a Občianskeho zákonníka), išlo o neplatnosť absolútnu, pôsobiacu bez ďalšieho priamo zo zákona, na ktorú musel súd prihliadať z úradnej povinnosti.

46. Vo veci nie je možné stotožniť sa s tvrdením žalovaného, podľa ktorého vzhľadom na splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere neexistuje akýkoľvek právny záujem na určení neprijateľnosti akýchkoľvek pohľadávok zo zmluvy o úvere. V prípade akejkoľvek neprijateľnej zmluvnej podmienky nastáva jej absolútna neplatnosť, tak ako to už bolo skôr konštatované, priamo zo zákona a pôsobí od začiatku.

47. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa nie je Občiansky zákonník, ale zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu aj Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach len dopĺňa všeobecnú úpravu danú zákonom č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov o ďalšie osobitné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov. Je to zrejmé z ust. § 3 ods. 3 zákona č.

250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ustanovenia § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. Toto právo spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými podmienkami si spotrebiteľ môže uplatniť bez ohľadu na to, či záväzok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z jeho strany bol splnený alebo nie. Je nepochybné, že zakomponovanie akejkoľvek neprijateľnej podmienky do zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo strany dodávateľa predstavuje porušenie práv alebo povinností ustanovených zákonom za účelom ochrany spotrebiteľa.

48. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi ďalšie právo, a to právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

49. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

50. Ak zákon č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov upravuje právo spotrebiteľa domáhať sa súdnej ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami a zároveň v prípade úspechu v spore mu priznáva právo ďalšie a to právo na primerané finančné zadosťučinenie, je nemysliteľné, aby spotrebiteľovi bola odňatá možnosť domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok len preto, že si svoje povinnosti zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere splnil. Takýmto spôsobom by dodávateľa boli zbavení akejkoľvek zodpovednosti a následkov za nimi naformulované znenie neprijateľných podmienok v zmluvách so spotrebiteľmi, čo rozhodne nebolo úmyslom zákonodarcu.

51. Správnou nie je ani námietka, podľa ktorej ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka je možné vzhľadom na zmeny v súvislosti so zavedením nového procesného kódexu aplikovať len na konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach a nie na konanie vo vzťahu k individuálnym spotrebiteľským sporom.

52. Aj keď konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach upravené v ust. § 301 až § 306 CSP, je novým typom konania, možnosť určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú zostala zachovaná aj v režime spotrebiteľského sporu upraveného v ust. § 290 a nasl. CSP.

53. V prejednávanej veci predmetom konania je spotrebiteľský spor upravený ustanoveniami § 290 a nasl. CSP. V spotrebiteľských sporoch Civilný sporový poriadok v ustanovení § 298 umožňuje súdu v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky,

ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

54. Aké povinnosti vyplývajú pre dodávateľa v prípade určenia zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve za neplatnú pre jej neprijateľnosť upravuje ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak súd určí niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

55. Vo vyššie uvedenom ustanovení Občiansky zákon vôbec nerozlišuje, či k určeniu zmluvnej podmienky za neprijateľnú došlo v konaní o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach alebo v individuálnom spotrebiteľskom spore. Pokiaľ zákonodarca chcel povinnosť dodávateľa zdržať sa používania neprijateľnej podmienky dosiahnuť len v súvislosti s konaním o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, mal tak urobiť novelizáciou ustanovenia § 53a Občianskeho zákonníka k čomu ale nedošlo. Okrem toho povinnosť zdržať sa používania neprijateľnej podmienky sa vzťahuje nielen na prípad, kedy zmluvná podmienka bola určená za neprijateľnú, ale aj na prípady nepriznania plnenia dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky a uloženia povinnosti dodávateľovi vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. K nepriznaniu plnenia dodávateľovi a uloženiu povinnosti dodávateľovi vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, môže dôjsť iba v rámci individuálneho spotrebiteľského sporu a nie v konaní o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach. Preto aj v prípade určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom spore je povinnosťou dodávateľa držať sa jej používania v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Odporovalo by akýmkoľvek logickým zásadám, ak v prípade nepriznania plnenia dodávateľovi z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky, uloženia povinnosti dodávateľovi vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, by dodávateľ mal povinnosť zdržať sa používania takejto podmienky v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi, kým v inom individuálnom spotrebiteľskom spore, v ktorom bola priamo určená neprijateľnosť zmluvnej podmienky, by už takúto povinnosť nemal.

56. S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.

57. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že úspešnému žalobcovi v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

58. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).